

Matte och 190hunden på sina första äventyr!

De första hittar ni längst ner sen blir de nyare. Den första "Vårpromenad" skrevs redan när 190hunden var valp 2007 och den kunde även läsas i Hundsport. De hade dock inte förstått grejen med 190hunden så de hade gjort om den lite. 190hunden har varit med i Hundsport en gång till och det var nummer 3/2012.

Möte med en jakthund

Så är det morgon igen. Solen glittrar i snön. 190hunden spårar mer än vanligt fast matte märker inte det förrän vi står öga mot öga med en flock rådjur i full flykt. Rådjuren ser inte oss heller, inte förrän de nästan springer över oss! Som tur är så vänder flocken åt olika håll och sprider sig för vinden i snabb galopp. 190hunden har inte riktigt förstått vad som hände men skulle gärna ha följt med i rådjurens vilda flykt. Tänk vad bra det kan vara att ha koppel!

Ljudet av en skällande hund närmar sig. Ett tag blir det tyst sen fortsätter jaktskallet. Plötsligt kommer han ut ur skogsdungen. Irrar runt på ängen, tappar spåret och söker i tystnade en stund innan han fortsätter sin jakt mot oss. 190hunden vet inte vad vad hon ska tro. Jakthunden kommer närmare och närmar, har inte sett oss än och vi står som fastfrusna. Plötsligt tystnar han, stannar upp och ser oss. 190hunden blir intressantare än spårningen för ett kort ögonblick. Matte hinner fundera på om hon ska locka på honom och se vilket telefonnummer som står i halsbandet. Hon vet att det finns där för jakthunden har förvirrat sig bort tidigare. Då fick han vänta på trappen hemma tills hans husse kom.

Sakta går han emot 190hunden som blir alldeles till sig och vill busa. Då, på cirka en meters avstånd kommer han på vad han höll på med. Till 190hundens förtvivlan stoppar han nosen i backen och försvinner i spåret efter rådjuren medan skallet sakta också försvinner bort i skogen.

190hunden hade problem att göra sina behov den morgonen. Hon hade alldeles för mycket att fundera på. Matte njöt av äventyret, det är inte varje dag man kommer så nära skogens djur fast man bor på vischan.

Härliga morgonhälsningar
Matte och 190hunden

Höstpromenad

Skogen är en sådan vacker plats på hösten. Bäckens sipprar fram mellan stenarna och solen glittrar mellan trädtopparna.

190hunden älskar skogen av en helt annan anledning. Det är faktiskt enda stället där 190hunden kan gå lös utan att rymma. På vägen, åkrar och ängar ser hon ju matte på långt håll så då behöver man inte hålla ögonen på henne hela tiden för hon kan ju inte försvinna så lätt, man kan rent av glömma att matte finns! I skogen är det en annan femma. Matte har miljoner med gömställen bland stenar, skrymslen och vrår att försvinna i och det går ju inte för sig.

Så den här vackra höstdagen hade matte kameran med sig i högsta hugg. 190hunden tyckte mattes göranden var helt ointressanta så hon började skogsrundan med att löpa runt flera varv över stock och sten i 200 knyck. Matte lät henne hållas och farten dämpades något med tiden för att varvas med att slita i fallna trädgrenar, gräva gropar och jaga råttor i olika håll. Dessa lyckades hon dock inte fånga.

Vad 190hunden inte visste var att matte hade tänkt använda henne som fotomodell. Detta är ingen lätt uppgift med en hund som far som ett sträck genom skogen eller som står med hela kroppen i ett håll så bara svansen syns. Efter en lång stund fick matte äntligen sin bild på världens vackraste pinscher i mälardalen!

Vackra hösthälsningar
Matte och 190hunden

Jaktlärling

Monsterkatten har i åtta år väntat på någon som uppskattar hans arbete med att ta hem mat till familjen. Nu äntligen på ålderns tidiga höst har han fått en likasinnad i 190hunden.

Från att ha övat upp intresset med döda byten så börjar han släpa hem byten som fortfarande lever men som är för skadade för att kunna fly från 190hunden.

Nu har ju faktiskt 190hunden övat lite på egen hand. Den enda sorgen var att hon valde lillmattes lilla husmus som sitt första byte. Den vändan slutade med att lillmatte var hysterisk, en ny husmus införskaffades och 190hunden fick spendera en hel dag på djursjukhuset eftersom hon blev biten och såg ut som hon stoppat en golfboll i kinden.

Här om dagen kom monsterkatten hem med en illa skadad fågel. Till saken hör att matte hade ryggsrott och tog därför en stilla promenad på tomten med en tallrik fil i ena handen och 190hunden sprang med lös och ledig.

190hunden var inte sen med att observera monsterkatten som genast sprang mot henne och lade fågeln framför hennes fötter. Inte förrän fågeln rörde sig insåg 190hunden att fågeln var till henne, överlycklig snabbade hon åt sig fjäderfäet och började på att springa iväg en bit. Matte som såg ännu en lång dag spenderad på djursjukhuset med en skadad hund framför sig skrek i panik –MEELA!!! SPOTTA UT DEN DÄR!!! 190hunden reagerade inte nämnvärt utan slängde en talande blick mot matte och tog ännu ett steg bort. Paniken steg ännu mer och matte började skvätta fil omkring sig på gräsmattan med orden –Här Meela, var så god! Inte heller detta tilltag imponerade på 190hunden som svarade med att vända baken till och ta ännu ett steg bort. Matte hade nu fått tillbaka lite av sin hjärna och letade i fickan efter Frollic som det faktiskt fanns några bitar av. Dessa strödde nu matte ut med kommandot –Sök. Detta fungerade för 190hunden vet att hon brukar hitta riktigt goda saker som blodpudding och leverpastej när hon söker i gräset. 190hunden släppte därför snabbt fågeln som nu var bortglömd för att söka efter godbitarna och matte hann stapla fram och avyttra den nu mer döda fågeln ur synhåll från 190hunden.

Slutet gott allting gott den här gången. Den förväntade dagen på djursjukhuset får vänta till nästa kris uppstår. Vi hoppas alla att den dagen aldrig kommer men med en aktiv pinscher så vet man ju aldrig!

Panikslagna hälsningar
Matte och 190hunden

Badäventyr

Första gången matte var och badade med 190hunden och familjen var 190hunden bara några månader gammal. Matte trodde hon skulle ta ett glatt skutt ut i vattnet och sedan älska vattenäventyret.

Så blev det inte. 190hunden gick modigt ner mot stranden men när hon klev ner i vattnet kom chocken! En förfärad 190hund hoppade ur vattnet upp på stranden som ett skällat troll och såg indignerat på matte av förebräelse. Matte ger inte upp så lätt så 190hunden lyftes upp och placerades en bit längre ut i vätan, lagom så att vattennivån hamnade under magen på 190hunden. På ett klick var 190hunden på stranden igen och vägrade komma i närheten av bad sjuka matte. Det var alltså slut badat för den här säsongen.

Året efter kom sommaren igen med en mördande värme på +30 grader och matte smälte sakta i solens sken. Lillmatte tjatade om att åka till Häggebäcken och bada för då kunde hundarna följa med. Matte var inte svårövertalad så bilen packades med fika, filter, handdukar, solmadrasser, badkläder, 190hunden och svärfars lilla taxkille i varsitt koppel.

Efter några mils åkande var ekipaget framme vid mattes gamla barndoms skogar och väldigt nära Häggebäckens vatten. Bilen parkerades och två ton packning östes ur bilen tillsammans med 190hunden och taxkillen.

- Nu letar vi efter den gamla stigen till stranden, tyckte matte och började vandringen uppför vägen.
- Du mamma, sade lillmatte, jag tror du går åt fel håll. Det går in en väg här bakom bilen...
- Nae, sade matte, det är en smal stig och den borde vara häråt som när jag var liten.

Lillmatte gav med sig och kånkandet fortsatte med stänk, stön och dragande hundar. Efter 200 meter beslutade matte att bilen borde flyttas närmare stigen för så här långt kan man inte släpa alla grejor när badandet var över. Lillmatte väntade kvar med all packning

och båda hundarna medan matte hasade sig tillbaka till bilen. Nu ville matte vara smart och köra bilen så nära stigen som möjligt därför körde matte förbi högen med packning, lillmatte och hundarna. Det fanns ingen stig.

Matte fick vända bilen och köra tillbaka till lillmatte och alla attiraljer, bilen packades om och hela sällskapet körde tillbaka till den tidigare parkeringen. Den här gången följde matte rådet och tog vägen bakom bilen, ja se där var stigen. Häggebäckens ganska smutsiga vatten låg och väntade på följet. Vassen låg i strandkanten som inte planade ut jämt och fint utan som såg ut som ett trappsteg ner i vattnet. Glädjen att ha funnit stranden övervann obehaget av smutsen. I övrigt låg Häggebäcken öde och tom.

Packningen spreds ut, hundarna släpptes lösa och lillmatte skuttade i vattnet medan matte försökte byta om och hålla reda på hundarna som löpte amok på ett växande område runt stranden. Kaos hägrade.

Till slut hoppade även matte i och den här gången försökte hon inte ens få ner 190hunden i vattnet. 190hunden såg matte stå med vatten till midjan och sedan försvinna i dyn med en dykning. Detta var förfärligt! 190hunden tog en elefantflygning ut i plurret och simmade mot platsen där matte hade försvunnit samtidigt som matte ploppade upp till ytan en liten bit bort. Glad i hågen simmade 190hunden med matte tills matte valde att gå upp. Badsjukan hade drabbat 190hunden också.

Taxkillen däremot försökte gå på vassen och drumlade i med huvudet före så han vill nog aldrig bada igen. Det är absolut under hans värdighet.

Badhälsningar

Matte och 190hunden

190hunden på kurs

190hunden kunde ha varit en ganska lärd hund vid ett års ålder. Med två valp kurser och en allmänlydnadskurs i bagaget skulle de flesta räkna med att inkallning och kvarsittande satt i ryggmärgen på både matte och 190hunden. Så är icke fallet.

Ett allmänlydnadspass kan gå till så här:

Matte och 190hunden anländer i bil till klubben och börjar med att gå en promenad så att 190hunden får göra sina behov utanför planen. Matte gör tappra försök att få 190hunden att inte dra i kopplet. Fler hundar anländer och matte försöker lära 190hunden att man inte ska hälsa och busa med alla hundar man möter för alla mattar/hussar tycker inte om det.

Väl framme vid uppropet har 190hunden ändå hälsat på flera hundar i gruppen och några fortsätter hon att försöka busa med.

Till att börja med så övar gruppen kontakt övningar vilket går mycket bra för 190hunden vet att om man ser matte i ögonen så får man korv! Sen kommer momentet att 190hunden ska sitta kvar medan matte går en bit bort och sedan kommer tillbaka. Så länge matte håller i koppeländan är det inga problem. 190hunden sitter kvar så fint för den korta stunden kan man vänta på en korvbit. En stolt matte öser beröm över sin underbara lilla hund medan 190hunden tänker: -Jaja, seså! Hit med korven någon gång!

Övningen slutar med att matte blir övermodig, släpper kopplet och märker inte (vill inte se) att 190hunden börjar titta sig omkring. Matte fortsätter en liten bit till, står still en sekund, säger bra (väldigt tyst) men det räcker för 190hunden som tänker: -Nehe! Här kan man inte sitta och glo när så stora ytor lockar till ett race! YIPPI!!!

På en tiondels sekund har 190hunden satt av i 200 knyck medan matte försöker med ett hjälplöst: -NEJ! KOM HIIIT! MEELA KOM!!! Instrukören kommer fram och instruerar matte att springa åt andra hållet samtidigt som matte ska tjoa och låta som hon har riktigt roligt. Sagt och gjort. Matte springer, hoppar, tjoar, viftar med armarna och ser allmänt ut som en idiot medan 190hunden tänker: -Jaha, nu vill hon att jag kommer men jag ska bara läsa klart här. Efter tio minuter har gruppen väntat klart, matte flåsar som en blåsbalg medan 190hunden väntar på korv för hon kom ju fram till slut.

I nästa moment ska gruppen öva på inkallning. Ett ekipage i taget får öva. En instruktör håller i hunden medan matten/hussen går i väg cirka tio meter. Står still en stund och säger sedan: -Kom! Instrukören släpper hunden som springer till sin matte, för beröm och godis. Efter detta är övningen färdig. Lätt kan tyckas men inte för matte och 190hunden!

Instrukören håller i 190hunden som ser mattes ryggtavla försvinna bortåt och tänker: -MATTE!!! LÄMNA MIG INTE! När matte vänder sig om hör hon: -Nu slet hon sig! matte skyndar sig att säga: -KOM! medan 190hunden tänker: -Matte!!! Jag kommer! Men vänta... JAG ÄR LÖS! YIPPI!!! 190hunden sätter av i 200 knyck igen och springer förbi matte. Senariot med idiot matte är igång. Efter

ytterligare tio minuter står en helt slut matte med 190hunden vid sin sida. Matte är inte helt nöjd medan 190hunden inte förstår varför hon inte fick någon korv för hon kom ju fram i alla fall.

Sen är det en välbehövlig fika paus för matte som ger 190hunden lite vatten, placerar 190hunden i bilburen där hon får sitta under pausen.

Pausen försvinner i rasande fart och träningen fortsätter. Nu släpper inte matte 190hunden så resten av övningarna går bra.

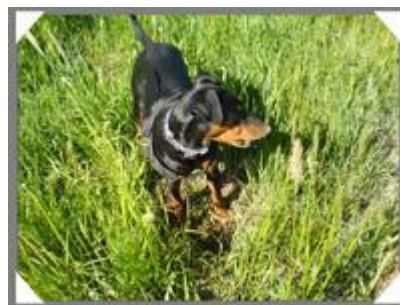
När matte och 190hunden anländer hemma undrar alla hur det har gått och matte glömmer fort för hon säger: -Bra! Hon var jätteduktig! Hon såg mig i ögonen hela tiden!!!

Träningshälsningar Matte och 190hunden

Vårpromenad

Som hundägare tar man ju många promenader som alla hundägare vet och i mitt fall blir det strosande på grusväg och ängsmark. Denna dags första promenad skedde i gassande sol vilket fick mig att fundera på vårens alla möjligheter och möjligheter som inte når ända fram. På vägen hem såg jag en relativt nyfödd snok vilket kan vara mycket glädjande i de flesta fall. En snokunge har under normala omständigheter stora möjligheter till ett underbart snokliv. Den här snokungen hade tyvärr blivit snuvad på livet av en bil.

Jag hör till den underliga typen som gärna undersöker naturens döda under på närmare håll med 190hunden. Det gjorde jag i den här gången också och 190hunden nosade försiktigt på kadavret sen fortsatte hon med att läsa sin morgontidning. Eftersom jag hade snott snoken från ett gäng myror så ville jag vara bussig och lämna tillbaka snoken till myrorna – Direkt i myrstacken som jag stod cirka 3 meter från, närmare vill jag inte gå för jag har sett vad myror gör med 190hunden när hon nosar på dem...

Jag måste erkänna att jag inte är känd för min träffsäkerhet så jag kastade för kort bit och missade myrstacken med cirka en meter. Snokungen blev således hängande i en halv meter hög grästuva. Det verkade som jag ordnade merarbete åt myrorna i alla fall.

Vi fortsatte vår väg hemåt, 190hunden och jag. Gissa vad mitt norra öga skådat! En näbbmus som också skulle ha haft livets alla möjligheter framför sig, men som granndottern nyss hade lyckats träffa med bildäcket. Där kan den stackaren inte ligga, det ser så otrevligt ut tänkte jag medan 190hunden inte hade tid att kolla in mitt nya fynd. Jag lyfte den lilla musen i svansen med tanken att slänga in den lite längre in i skogskanten. De gånger jag ska träffa marken som är oändligt stor så träffar jag en trädkvist! Så nu hänger den lilla näbbmusen i ett träd.

För att sammanfatta en trevlig morgonpromenad lite kort: Medan 190hunden läser hundarnas morgontidning och gör gedigna försök att jaga sork i alla hål hon hittar så klär hennes matte in världen runtomkring med kadaver både högt och lågt.

Vårhälsningar
Matte och 190hunden